

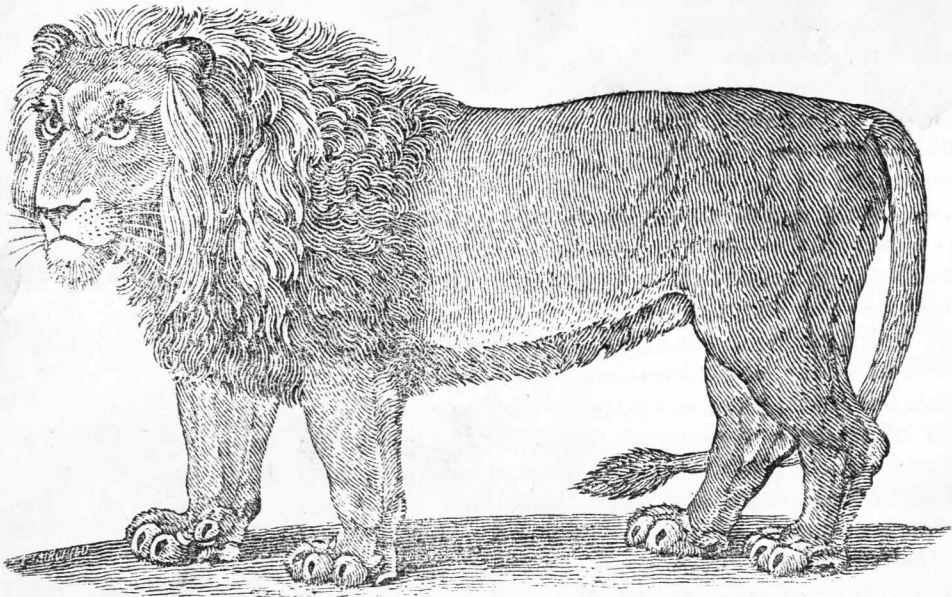
ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΜΑΡΤΙΟΣ. 1839.]

[ΑΡΙΘ. 27.]

Ο ΛΕΩΝ.

ΟΙ μεγαλήτεροι λέοντες έχουν ως τεσσάρων πηχῶν μῆκος ἀπὸ τὸ ρύγχος ἕως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ουρᾶς, ἥτις εἶναι καὶ αὐτὴ σχεδὸν δύο πῆχεις μακρά. Τὸ ὕψος τῶν μεγαλητέρων εἶναι δύο πηχῶν καὶ ἐπέκεινα. Ἡ λέαινα, οὕσα κατ' ὅλα περίπου ἐν τέταρτον μικροτέρα τοῦ λέοντος, στερεῖται καὶ ἀπὸ χαίτην.

Τὸ σχῆμα καὶ βαδισμα τοῦ ἀξιολόγου τετραπόδου τούτου εἶναι τολμηρὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἐχει μεγάλην κεφαλὴν, ὠτία στρογγύλα, ὀφρὺς ἀφθόγους, καὶ ὀφθαλμοὺς πυρῶδεις, ἰδιαιτέρως πῶς λάμποντας, ὅταν ὀπωσοῦν ἐρεθισθῇ. Τὸ στῆθος εἶναι δασύ, τριχώδης πρὸς τὸ ἄκρον ἢ οὐρὰ, χαίτη δὲ ὑποκιτρίνη μελαγχροῖνος κρέμεται εἰς τὰ πλαγία τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου του. Τὸ κυριεῦον αὐτοῦ χρῶμα εἶναι χλωμοκίτρινον, ἐπὶ τῶν πλευρῶν ὁμῶς καὶ τῆς γαστρὸς ἀνοιχτότερον, κλίνον εἰς τὸ λευκόν. Ἡ σωματικὴ αὐτοῦ σύστασις καὶ τὰ ἐκπληκτικὰ κινήματα δεικνύουν ὅτι ἔχει ὀστᾶ, νεῦρα, καὶ μυῶνας ἰδιαιτέρως πῶς συνηρμολογημένα, παρέχοντα εἰς αὐτὸν δύναμιν θαυμαστὴν νὰ διώκῃ καὶ νὰ χαλᾷ τὰ πρὸς τροφήν του ζῷα. Μ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μέγεθος καὶ πάχος, τὸσον ἀπέχει τοῦ νὰ φαίνεται δυσκίνητος ἢ χονδροειδής, ὥστε δικαίως ἐμπορεῖ νὰ θεωρῇται ὡς τύπος ἰσχύος καὶ δραστηριότητος.

3 γ'.

Ὅταν παροργισθῇ, ὑψώνει τὴν χαίτην, ἀκοντίζει πῦρ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ῥυτιδώνει φρικωδῶς τὰς παρειάς καὶ τὸ μέτωπον, δεικνύει τοὺς φοβεροὺς αὐτοῦ ὀδόντας, καὶ παριστάνει ἄγριόν τι καὶ μεγαλοπρεπὲς θέαμα, ἀδύνατον νὰ περιγραφθῇ. Οἱ διαπεραστικοὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔχουν μεμβρανὰν, τὴν ὁποίαν δύναται κατ' ἀρέσκειαν ν' ἀπλόνη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἥτις πιθανὸν νὰ ἐγέννησε τὴν κοινὴν δόξαν, ὅτι πάντοτε κοιμᾶται μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοιχτούς. Οἱ ὀδόντες, διατεταγμένοι ὡς οἱ τοῦ κατου, εἶναι σκληρότατοι· αἱ σιαγόνες μεγάλαι καὶ δυναταί· καὶ τὰ κέντρα τῆς γλώσσης τὸσον ὀξεία, ὥστε σχίζουν τὸ δέρμα τῶν πλειοτέρων ζώων. Ἐπειδὴ βρυχώμενος βάλλει τὸ στόμα καταγῆς, ὁ ἦχος ἀπλόνει ἐξίσου μακρὰν κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνακαλύψῃ τις τὸ καθ' αὐτὸ μέρος, ὅθεν προέρχεται. Τοῦτο αὐξάνει ἐπιπλέον τὸν εἰς τὰ ζῷα ἐμπνεόμενον τρόμον, τὰ ὁποῖα φοβισμένα φεύγουν ἐνθεν κάκειθεν, καὶ πολλάκις εἰς τὰ σκοτεινὰ τρέχουν εἰς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅθεν προέρχεται ὁ Σόρυβος.

Γεννᾶται δὲ ὁ λέων εἰς τὰς θερμότερας χώρας τῆς Ἀσίας· ἀλλὰ πλεονάζει μᾶλλον εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς, βασιλεύων ἐπάνω τῶν ἀδυνατωτέρων τετραπόδων.

Συνήθως κατοικεῖ τὸ πυκνότερον μέρος τοῦ δάσους· βλέπεται δὲ σπανίως τὴν ἡμέραν, ἐπειδὴ τὸν ἐνοχλεῖ τὸ πολὺ φῶς· ἀλλ' ὁπότεν ἡ νύξ πλησιαζῇ, ἀφίνει τὸ σπήλαιόν του, καὶ περιφέρεται ζητῶν ἄγρην, βρυχώμενος τρομερὰ, καὶ φοβίζων τὰ πλείοτερα τῶν ζώων ὅσα τὸν ἀκούουν. Εἰς μόνος κτύπος τοῦ ποδὸς του συντρίβει τράχηλον ἵππου· μετὰ τὴν οὐραν τοῦ καταβαλλεῖ ἄνδρα δυνατόν· σηκώνει δ' εὐκόλως βοῦν μετρίου μεγέθους, ἢ καὶ βοῦβαλον, ἐλαφρῶμένον ἀπὸ τὰ ἐντόσθια του. Εἰς τὸ φανερόν δὲν προσβαλλεῖ καδ' ὁποιοδὴποτε ζῶον, ἐκτὸς ἂν παροργισθῇ, ἢ ἂν στενοχωρῇται ἀπὸ πείνων· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίστασιν, λέγεται ὅτι οὐδὲ κίνδυνον φοβεῖται, οὐδὲ ἀντίστασις τὸν ἀποκροεῖ. Συλλαμβάνει δὲ τὸ θήρευμα πηδῶν κατεπάνω του ἀπὸ μέρους ἀπόκρυφον· ἂν ὅμως ἀποτύχῃ, σπανίως ἐπιχειρεῖ καὶ δεύτερον πηδήμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀλλ' ἐπανέρχεται ἡσύχως εἰς τὸ δάσος ὅπου ἔκειτο ἐνεδρεύων. Ὅταν πιάσῃ ζῶον, τὸ τινάσσει κατω, σπανίως δὲ δαγκάνει αὐτὸ πρὶν δώσῃ τὴν θανατηφόρον πληγὴν, τὴν ὁποῖαν γενικῶς συνοδεύει μετὰ τρομερὸν βρύχημα. Φαίνεται νὰ προτιμᾷ τὸ κρέας Ὀττεντότου ἀπὸ τὸ κρέας Εὐρωπαϊοῦ, ἵσως διότι ὁ πρῶτος δὲν εἶναι καταφορτωμένος ἀπὸ ἐνδύματα. Δεύτερον τοῦ Ὀττεντότου ἔχει τὸν ἵππον· νοστιμύεται δὲ πολὺ καὶ τὸν ἐλέφαντα καὶ τὴν κάμηλον. Τὰ δὲ πρόβατα, ἵσως διὰ τὸ μαλλωτὸν αὐτῶν δέρμα, σπανίως τὰ ἐνοχλεῖ. Μετὰ τοὺς ἰσχυροὺς ὀδόντας του συντρίβει ὅσα εὐκολώτατα· πολλὰκις δὲ καταπίνει τὰ κλασματὰ των μετὰ τῆς σαρκός. Ἐρεθισμένος, ἢ πεινασμένος ὢν, στήνει τὴν χαίτην, καὶ κυτᾷ τὴν οὐρὰν ἐπάνω εἰς τὰ νῶτα καὶ τὰς πλευράς· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ῥιφοκινδυνεύει παραπολύ ὅποιος τὸν πλησιασῇ· ἀλλ' ὅταν ἡσυχάζῃ ἡ χαίτη καὶ ἡ οὐρὰ, καὶ τὸ ζῶον εὐρίσκεται εἰς διαθεσὴν εἰρηνικὴν, ὁδοιπόροι ἐμποροῦν γενικῶς νὰ περάσωσι πολλὰ πλησίον αὐτοῦ μ' ἐντελὴ ἀσφαλειαν.

Ἡ θήλεια, μολανότι φυσικῶς ἀδυνατωτέρα, καὶ ὡς ἐπιτοπλεῖστον δειλοτέρα τοῦ ἄρρενος, εἶναι ὅμως ἀγριωτέρα ἐκείνου εἰς ὑπερασπισιν τῶν νεογνῶν τῆς, κάμνουσα μετὰ τόλμην μεγαλητέραν τὰς ἐπιδρομάς αὐτῆς, σκοτόνουσα ὁποιοδὴποτε ζῶον ἀπαντήσῃ, καὶ φέρουσά το αἱματοσταγὲς εἰς τὰ τέκνα τῆς. Ὅταν προσβληθῇ ἐνώπιον αὐτῶν, φαίνεται νὰ μὴν αἰσθάνεται τὰς ἰδίας τῆς πληγὰς· μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν γῆν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς, ἡ σώζει τὰ νεογνά, ἢ θυσιοζέται ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ περιηγηθεὶς τὴν Ἀφρικὴν κύριος Burchell ἱστορεῖ ἀξιολογὸν τι μετὰ τὸν λέοντα συναπανημα, τὸ ἀκόλουθον·—

‘Δι’ ἐν ἡ δύο μίλια ὠδοιπορούσαμεν ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ, αἵτινες κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἀφρονόουν ἀπὸ ὑψηλὰς σχοίνους. Οἱ σκύλοι εὐχαριστοῦντο πολὺ περιφερόμενοι νὰ ἐξετάζωσι πάντα δασὺν τόπον· τέλος δὲ, ἀπῆλθον κατὰ μετὰ τῶν σχοίνων, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν αὐτοὺς ν’ ἀρχίσωσι σφοδρότατον γαῦγισμα.

‘Υπωπεύσθημεν ἀμίσως, καὶ παρατηρήσαντες ἐβελαιώσθημεν, ὅτι λέοντες ἦσαν ἐκεῖ. Ἐδαρρύναμεν λοιπὸν τοὺς σκύλους νὰ ἐκβάλωσιν αὐτοὺς, καὶ μετ’ ὀλίγον ἴδαμεν λέοντα καὶ λαιναν. Αὕτη μὲν ἐξέφυγεν ὑπὸ σκίπην τῶν σχοίνων· ὁ δὲ λέων ἐξῆλθεν ἀταραχως, καὶ σταθεὶς μᾶς ἐκύτταζε. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἠσθάνθημεν ὅτι δὲν ἦτον ἀκίνδυνος ἡ θέσις μας, ἐπειδὴ τὸ ζῶον ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον νὰ πηδήσῃ κατεπάνω μας, καὶ ἡμεῖς ἐστέκαμεν ἐπὶ τῆς ὄχθης, ὀλίγους μόνον πῆχεις μακρὰν, οἱ πλείοτεροι ἀπὸ ἡμᾶς πεζοὶ καὶ ἄοπλοι, χωρὶς τρόπον νὰ σωθῶμεν. Καὶ αὐτὸς ἐγὼ εὐρέσθην τότε πεζός, ἦτο δὲ ἀνωφέλῃ τον νὰ ζητήσω νὰ φύγω. Ἐλαβα λοιπὸν τὰ μέτρα μου ὅσον ἡδυνάμην καλὰ, μετὰ τὰ πιστόλιά μου εἰς τὴν χεῖρα, ἐτοιμος νὰ πυροβολήσω· ὅσοι δὲ εἶχαν τουφέκια, ἔστεκαν ταυτοτρόπως ἡτοιμασμένοι. Ἀλλὰ τώρα ὤρμησαν οἱ τολμηροὶ σκύλοι ἀναμέσον ἡμῶν καὶ τοῦ λέοντος, καὶ, περικυκλώσαντες αὐτὸν, ἐγαύριζαν σφοδρότατα. Ἀξιοθαύμαστος ἦτον ἡ γενναϊότης τῶν πιστῶν τούτων ζώων· ἐπροχώρησαν ἕως εἰς τὸ πλάγιον τοῦ εὐμεγέθους κτήνους, καὶ ἔστεκαν μεγαλοφώνως κράζοντα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δείχνωσι τὸν ἐλαχιστον φόβον. Ὁ λέων, συναισθανόμενος τὴν ἰσχύν του, ἔμεινε ἀκίνητος ἀπὸ τὰς θορυβώδεις αὐτῶν ἐπιχειρήσεις, πρὸς ἡμᾶς ἔχων ἐστραμμένην τὴν κεφαλὴν. Μίαν στιγμὴν οἱ σκύλοι, ἰδόντες οὕτω ἐνησυχολημένους τοὺς ὀφθαλμοὺς του, εἶχαν προχωρήσειν πολλὰ πλησίον εἰς τοὺς πόδας του, ἐφαίνοντο δὲ ὡς νὰ ἤθελαν τῶνόντι νὰ τὸν πιάσωσιν· ἀλλ’ ἐλαβαν οἱ ἄθλιοι τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀφροσύνης των· διότι, χωρὶς νὰ ταράξῃ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτοῦ στάσιμον, μόνον ἐσαλευσε τὸν πόδα του, καὶ παρρηδὺς ἔπεσαν δύο νεκροί. Μετὰ τὸσον δ’ ὀλίγον κόπον ἔκαμε τοῦτο, ὥστε μόλις ἦτον ἐπαισθητὸν τίνι τρόπῳ ἐφανεύθησαν. Ἐκ τοῦ καιροῦ, τὸν ὁποῖον ἐκερδήσαμεν διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν σκύλων, δὲν ἔχασαμεν οὔτε λεπτόν· ἐσύραμεν κατ’ αὐτοῦ· μία πᾶλλα διεπέρασε τὴν πλευράν του, καὶ τὸ αἷμα ἤρχισε πόρρευτα νὰ ῥέῃ, ἀλλ’ ἔστεκεν ἀκόμη εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Δὲν εἶχαμεν πλέον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἐμελλε νὰ πηδήσῃ κατεπάνω μας· πᾶν τουφέκιον ἐγερμίσθη εὐθύς· ἀλλὰ κατ’ εὐτυχίαν εὐρίσθημεν λανθασμένοι, καὶ μετὰ χαρὰς ἴδαμεν αὐτὸν ἡσύχως ἀναχωροῦντα, ἂν καὶ εἶχα ἐλπίσειν νὰ δυνηθῶ μετ’ ὀλίγας στιγμὰς νὰ πιάσω τὸν πόδα του ἀκινδύνως. Ὁ λέων οὗτος ἐκρίθη ἀπὸ τὴν συνοδίαν μας ἕνας τῶν μεγαλητέρων, καὶ μ’ ἐφάνη, ὡς τὸν ἐμέτρησα συγκρίνων αὐτὸν μετὰ τοὺς σκύλους, ἰσομεγέθους μετὰ βοῦν, ἂν καὶ ὀλιγώτερον ὀγκώδης. Ἦτο βέβαια ἐπίσης μακρὺς, μολανότι κατώτερος τὸ ἀνάστημα· καὶ ἡ θαυμάσια χαίτη ἔκαμνε αὐτὸν νὰ φαίνεται τρομερώτατος. Ἀνῆκε δὲ εἰς τὸ εἶδος τῶν λεγαμένων ἀπὸ τοὺς Ὀττεντότους μαύρων λέοντων, διὰ τὸ μαυρότερον τῆς χαίτης χρῶμα· οὗτοι νομίζονται μεγαλῆτεροι καὶ κινδυνωδέστεροι ἀπὸ τοὺς λευκοὺς καλουμένους λέοντας.

Ἄλλος περιηγητὴς κατὰ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἱστορεῖ τὰ ἐπόμενα·—Τὰ ἀμαξία μας, ὑποχρεωθέντα νὰ κομῶσι μεγάλον γῆρον, ἐφθασαν τέλος παντῶν ἐστίσαμεν δὲ τὴν σκηνὴν, καὶ, ἀφοῦ ἐτακτοποιήσαμεν τὰ ποντα, ἐπλαγιάσαμεν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μᾶς ἐξύπνισεν ἡ ταραχὴ διότι περὶ τὸ μεσονύκτιον τὰ βοσκήματα καὶ ἄλογα, τὰ ὁποῖα ἔστεκαν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀμαξίων, ἤρχισαν νὰ πηδᾷσι καὶ νὰ τρέχωσι, καὶ εἰς τῶν ἀγωγιατῶν νὰ φωνῶζῃ, ὥστε καθεὶς ἄρμησεν ἔξω μὲ τὸ τουφέκιόν του. Τρίσκοντα περίπου βήματα ἀπέχων τῆς σκηνῆς ἔστεκε λέων, ὅστις, ἰδὼν ἡμᾶς, ἐπροποτήσεν ἄλλα τόσα βήματα μακρότερον, ὅπισθεν μᾶς ἀκονθῆς, φέρων κατὰ μεθ' ἑαυτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐνόμισα βῶδιον· ἐρρίψαμεν ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα βολὰς εἰς τὴν ἄκανθαν, καὶ κατετρυπήσαμεν αὐτήν· δὲν ἐφονη ὅμως κίνημά τι. Ὁ νοτιανατολικὸς ἄνεμος ἐφύσα δυνατὰ, ὁ οὐρανὸς ἦτον αἰθρῖος, καὶ ἡ σελήνη ἔλαμπε καθαρῶτατα, ὥστε ἡμπορούσαμεν εὐκόλως νὰ διακρίνωμεν τὰ τοσοῦτον ἀπέχοντα.

Ἀφοῦ καθυσύχασαν πάλιν τὰ ζῷα, καὶ ἤρχισα νὰ βλέπω ἐὰν ἦμεθα κατὰ πάντα εἰς εὐταξίαν, παρετήρησα ὅτι ἔλειπεν ὁ φύλαξ ἀπ' ἐμπροσθεν τῆς σκηνῆς. Ἐφωνοξαμεν μ' ὅλην μας τὴν δύναμιν, ἀλλ' εἰς μάτην· οὐδεὶς ἀπεκρίθη· ὤθεν ἐσυμπεράναμεν ὅτι ὁ λέων εἶχε τὸν ἐπορεῖν. Τρεῖς τέσσαρες ἐπροχώρησαν μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἰς τὴν ἄκανθαν, διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν ἡμπόρουν νὰ ἀνακαλύψωσιν ἵχνην τι τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὑπέστρεψαν κατατρομασμένοι, διότι ὁ λέων, σηκωθείς, ἤρχισε νὰ βρυχᾷται. Εἵρηκαν δὲ τὸ τουφέκιον τοῦ φύλακος, καὶ τὸν σκοῦφον καὶ τὰ σόνδαλά του. Ἐσύρσαμεν πάλιν περὶ τὰς ἑκατὸν βολὰς εἰς τὴν ἄκανθαν, πλὴν λέοντα δὲν ἐβλέπαμεν· ὤθεν ἐσυμπεράναμεν ὅτι ἐσκοτώθη ἢ ἔφυγε. Διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, ἐπέμψαμεν ἕνα, δώσαντες εἰς αὐτὸν ἀναμμένον δαυλόν. Ἀλλ' ὡς ἐπλησίασεν εἰς τὴν ἄκανθαν, ὁ λέων ἐβρυξε τρομερὰ, καὶ ἐπήδησε κατεπάνω του· ἐρρίψεν ἐκεῖνος τότε τὸν δαυλόν, οἱ δὲ λοιποὶ ἔσυραν περὶ τὰς δέκα βολὰς, ὥστε ὁ λέων ὠπισθοδρόμησεν εἰς τὸν πρότερον αὐτοῦ τόπον.

Ὁ ριψαεὶς ἐπὶ τὸν λέοντα δαυλὸς εἶχε πέσειν εἰς τὸ μέσον τῆς ἀκονθῆς, καὶ, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν δυνατόν ἄνεμον, ἤρχισε νὰ ἀναδίδῃ μεγαλὴν φλόγα, ὥστε ἡδυνάμεθα νὰ βλέπωμεν καθαρῶτατα διὰ μέσου αὐτῆς. Ἐξηκολούθησαμεν τὴν πυροβόλησιν· ἡ νύξ παρήλαε, καὶ ἤρχισαν τὰ χαράγματα· πᾶς ἕνας τώρα ἐνεψυχώθη, καθότι, ἐπειδὴ ἡ ἄκανθα εὐρίσκετο εἰς τοὺς πρόποδας ἀποτόμου λόφου, ὁ λέων δὲν ἡμπόρει νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ ἔκτεθῇ ὁλότεια. Ἐπτά, λαβόντες θῆσιν εἰς τὰ μακρυνότερα ἀμαξία, ἐφύλατταν αὐτὸν, ὥστε νὰ σκοπεύσωσιν ἐναντίον του ἐὰν ἤθελεν ἐκβῆν. Τέλος, πρὶν καλοφάγῃ, ἐπροπάτησεν ἄνω τοῦ λόφου μὲ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ στόμα του· ἐρρίψαμεν δὲ τεσσαράκοντα βολὰς, χωρὶς κάμμία νὰ τὸν εὕρῃ, ἂν καὶ τινὲς ὑπῆγαν σιμῶτατα. Ὅσακις τοῦτο συνέβαινεν, ἔστρεψεν ὁ λέων πρὸς τὴν σκηνὴν, καὶ ἤρχετο βρυχώμενος

πρὸς ἡμᾶς· εἶμαι δὲ γνώμης, ὅτι, ἂν τὸν ἐκτυποῖσε κάμμία πάλλα, ἤθελεν ὀρμήσειν κατὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς σκηνῆς.

Ἀφοῦ τέλεια ἐξημέρωσε, τινὲς φρονούντες ὅτι ὁ λέων πρέπει νὰ ἐπληγῶθῃ, καὶ μάλιστα νὰ ἐφόφησε διὰ τὴν πληγὴν, ἠθέλησαν νὰ ὑπαγῶσιν εἰς ζήτησιν αὐτοῦ, ὥστε τουλάχιστον νὰ εἴρωσι καὶ νὰ θάψωσι τὸ πτώμα τοῦ συντρόφου των, τὸν ὁποῖον ὑπέθεταν ὅτι ὁ λέων διὰ τὴν ἀδιοκποπὸν πυροβόλησιν δὲν εἶχε λαβεῖν καιρὸν νὰ καταφογῇ εἰς τὸ διασπῆμα τῆς νυκτός. Τοὺς ἔδωκε τὴν ἄδειαν, μὲ συμφωνίαν νὰ λαβῶσι πολλοὺς ἐνόπιους Ὀττεντότους, καὶ νὰ μὴ ριψοκινδυνεύσωσιν. Ἐπτά λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων μου, βοηθούμενοι ἀπὸ τεσσαράκοντα τρεῖς Ὀττεντότους, ἠκολούθησαν τὰ ἵχνη τοῦ θηρίου, καὶ ἤδραν αὐτὸ ὡς ἡμίσειαν λεύγαν μακρὰν, κείμενον ὀπισθεν μικροῦ θάμνου. Οἱ Ὀττεντότοι ἐφώναζαν, καὶ αὐτὸς, πηδήσας ἐπάνω, ἔτρεξε νὰ φύγῃ, ἐκεῖνοι δὲ ὅλοι τὸν ἠκολούθησαν. Ὁ λέων τέλος ἐγύρισε, καὶ, βρυχώμενος τρομερῶτατα, ἄρμησε μέσα εἰς τὸ πλῆθος. Οἱ ἄνθρωποι μου, ἀποσταμένοι καὶ συγκεχυμένοι ἀπὸ τὸ τρέξιμον, ἐπυροβόλησαν μὲν, πλὴν ἀπέτυχαν· ἐκεῖνος τότε, λαβὼν ἀκόμη θάρρος πλειότερον, ἔπεσε κατεπάνω των. Ὁ ὀπλαρχηγὸς τώρα ἔκαμε πρᾶξιν γενναίαν εἰς βοήθειαν δύο ἀνθρώπων του· τὸ τουφέκιον τοῦ ἐνὸς δὲν εἶχεν ἐπάρειν φωτίαν, ὁ δὲ ἄλλος ἀπέτυχεν· ὁ λέων ἦτον ἤδη σιμὰ των, καὶ ὁ ἀρχηγὸς Ὀττεντότος, βλέπων τὸν κίνδυνον, ἐμβῆκεν εἰς τὴν μέσσην τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ λέοντος, τόσον ὅμως πλησίον, ὥστε οἱ ὄνυχες τοῦ θηρίου ἤγγιζαν τὸ ἐπάνω-φόριόν του. Μὲ θανμαστὴν ἐπιτηδειότητα καὶ ταχυκινήσιν ἀπέρριψε τὸ φόρεμα, καὶ ἐμαχαίρωσεν αὐτό. Πόραυτα, δραμόντες οἱ ἄλλοι Ὀττεντότοι, τὸ ἐμαχαίρωσαν καὶ αὐτοί. Μ' ὅλον τοῦτο, ὁ λέων δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ βρυχᾷται καὶ νὰ πηδᾷ, καὶ μάλιστα ἐσύνη μερικὰ τῶν ὄπλων των. ἔωσού μία πάλλα, εὐρούσά τον εἰς τὸ ὄμμα, ἔκαμεν αὐτὸν νὰ γυρίσῃ ἄνω κάτω, καὶ τότε πλέον τουφεκισθεὶς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐσκοτώθη. Ἦτο δὲ θηρίον μεγαλώτατον, καὶ πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχεν ἀρπάσειν καὶ καταφάγειν ἕνα Ὀττεντότον.

ΑΓΡΙΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ.

Εἰς τὸ νοτιανατολικὸν ἄκρον τῆς Γαλλίας, πλησίον εἰς τὰ Ἰταλικά σύνορα, εὐρίσκονται ἄνθρωποι τινὲς